

spørgsmål angående linje, flade- og rummål i henseende til grunde og bygninger (§ 3), og hans embedsområde er i øvrigt nærmere fastlagt i §§ 3-10, medens der i § 11 er fastsat afgifter for de af ham udførte forretninger. Tvivlsspørgsmål angående forståelsen af reglementets bestemmelser afgøres af landbrugsministeren.

Stadslandinspektøren indtager således, dels med hensyn til den kongelige stadfastelse af hans udnævnelse, dels med hensyn til hans selvstændighed ved udøvelsen af visse beføjelser, en fra kommunens øvrige tjenestemænds noget afvigende stilling, men er i øvrigt, jfr. reglementets § 1, stk. 2, „i det hele underkastet de for kommunens tjenestemænd til enhver tid gældende regler“.

Stadslandinspektøren optræder i en del tilfælde uden for byggelovens område, idet det gældende reglement giver en almindelig hjemmel for hans virksomhed uden hensyn til lovgivningen i øvrigt. Det ligger f. eks. uden for byggelovens område, hvis en af parterne eller hegnsynet i henhold til § 36 i hegnslov nr. 259 af 27. maj 1950 tilkalder høm som sagkyndig, eller hvis han tilkaldes eller spørges i medfør af §§ 30-31 i lov om landvæsensretter nr. 148 af 9. april 1969, eller medvirker i taksations- og overtaksationskommissionens møder i henhold til § 29 i vejbestyrelsesloven, og han har efter det frederiksborgske reglements § 3, 2. punktum pligt til at foretage de til embedet hørende forretninger, også når det kræves af private, hvilket efter omstændighederne må kunne tænkes at forekomme også uden for byggelovens område.

I overensstemmelse med betænkning nr. 510 foreslås den gældende retstilstand for Frederiksberg opretholdt. Ved formuleringen af forslaget § 68 er stadslandinspektørembedets særstilling i de nævnte henseender bevaret, således at 1923-loven og reglementet kan forblive uændrede. Paragraffen, der er affattet som en henvisning til den bestående tilstand, er for så vidt overflødig, men medtaget for at fastholde de byggelovsmæssige interesser i matrikelbestemmelserne, idet reglementet for kommunens matrikelvæsen er undergivet landbrugsministeriet.

Til § 69.

I stk. 1 foreslås nogle materielle regler for stadslandinspektørens virksomhed inden for byggelovens område, der må anses for nødvendige, for at der ikke uden om byggeloven kan ændres i disse forhold.

I stk. 2-4 er foreslået optaget nogle regler for udøvelsen af stadslandinspektørens myndighed vedrørende adgangsret til privat grund og forbud mod fjernelse m. v. af skelmærker. Tilsvarende bestemmelser savnes i reglementet for kommunens matri-

kelvæsen. Bestemmelserne er affattet under hensyntagen til forskrifterne i Københavns administrationsvedtægts § 17, landsbyggelovens § 11, stk. 1, og udstykningslovens § 28, stk. 4.

I stk. 5 har man tilstræbt en løsning, der muliggør en rationel inddragelse af stadslandinspektørembedet i byggesagernes behandling på lige fod med bygningsdirektoratets øvrige afdelinger.

For at undgå tvivlsspørgsmål vedrørende afgifter for stadslandinspektørens forretninger, der som nævnt kan ligge såvel inden som uden for byggelovens område, har man i stk. 6 opretholdt reglementet som afgiftshjemmel.

Til § 70.

Da udstykningsloven som nævnt i bemærkningerne til § 68 ikke gælder for Frederiksberg, findes det hensigtsmæssigt at foreslå nogle matrikuleringsregler i selve byggeloven. Bestemmelserne er affattet under hensyntagen til forskrifterne i byggelovens § 5, stk. 1 og 2, og § 21, stk. 1, samt udstykningslovens § 4, stk. 1.

For at sikre overholdelse af byggeservitetter, jfr. byggelovens § 4, hvortil der er knyttet offentlige interesser af byplanmæssig eller bygningsmæssig art, er det foreslået, at ikke blot byggetilladelser, jfr. byggelovens § 4, stk. 3, og § 13, men også tilladelse til matrikulære ændringer kan gøres afhængig af overholdelse af sådanne byggeservitetter.

Til § 71.

De fleste vejregler i byggeloven vil også kunne anvendes på Frederiksberg, men med hensyn til bebyggelse ved bestående private veje afviger reglerne i Frederiksberg byggelov fra reglerne i byggelovens § 24, jfr. nedenfor.

Såvel bestemmelserne i Frederiksberg byggelov som byggelovens § 24 må inden for en overskuelig fremtid forventes afløst af ændrede bestemmelser i en kommende lovgivning om private veje. Under hensyn hertil har man ikke fundet det rimeligt at søge Frederiksbergs bestemmelser tilpasset byggelovens afvigende bestemmelser for en formentlig kort periode. Forslaget går derfor ud på, at den nugældende retstilstand på Frederiksberg indtil videre i princippet opretholdes.

Efter byggelovens § 24 kan bebyggelse ved en ved lovens ikrafttræden bestående vej af hensyn til vejens udvidelse forlanges holdt i en afstand fra vejens midtlinje af indtil 10 m eller i ældre tæt bebyggede områder indtil 7,5 m. Når kommunalbestyrelsen har forlangt bebyggelsen rykket tilbage fra den eksisterende vejlinje, kan arealet